

naar man gav dem et udvidet Brug og sagde: Nu skal I udelukkende leve af dette, i Stedet for at lade dem, som før, gaa paa Lønarbejde ved Siden af at drive deres mindre Brug. Jeg tror derfor, at man paa dette som paa saa mange andre Omraader skal være varsom med at komme ind paa kategorisk at afgøre saadanne Sager.

Derefter kom det ærede Medlem i Slutningen af sin sidste Tale ind paa, at han kunde tænke sig, man vilde kræve, at de Brug, der fik Tillægsjord, skulde gøres til Statshusmandsbrug. Jeg mener og har altid ment, at ifølge Loven af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje kan man ikke overdrage Jord som Tillægsjord til et bestaaende Husmandsbrug; undtagen man trækker dette Brug med ind under Lovens Virkninger. Det har man gjort alligevel, og det mener jeg i og for sig har været umaadelig fornuftigt; jeg har sagt, at det er det Omraade, hvor denne Lov har haft den allerstørste og bedste Virkning, men jeg tror altsaa ikke, det har været i Overensstemmelse med Loven. Jeg vil mene, at hvis man vil fremsætte et saadant Krav, vil de fleste af disse Mennesker betakke sig for at faa Tillægsjord; thi dersom en Mand, der sidder med et udmærket Brug, som er drevet gennem mange Aar, bliver stillet over for dette at afgive sin Ejendomsret til dette Brug og gaa ind under Statsfæsteform for at faa nogle Tdr. Land Tillægsjord, vil han sikkert betakke sig derfor, men hvis det samtidig gennem Lovgivningen slaas fast, at Tillægsjord kan opnaas til saadanne Brug, vil den Mand, som er Modstander af at opgive sin Ejendomsret, udnytte denne Chance til at sælge dette lille Brug til en driftig Mand, som kan faa sin Tillægsjord ved Siden af og faa Byggelaan til Udvidelse af Bruget o. s. v. Man vil saaledes ved denne Lovgivning være med til at gøre det modsatte af det, man tilstræber, og giver nogle Mennesker en ganske overordentlig Fordel ved Lovforanstaltninger, som træffes herinde fra den høje Rigsdag.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Olufson, skal jeg kun tillade mig at sige, at naar det ærede Medlem mener, at denne Lovgivning i væsentlig Grad skulde kunne raade Bod paa Arbejdsløshed og Bolignød, svæver det ærede Medlem absolut i en Vildfarelse. Det er den Paastand, vi har mødt saa mange Gange ude omkring ved Vælgermøder, hvor man baade fra radikal og socialdemokratisk Side har hævdet, at det er en af de store Veje, man kan gaa for at afhjælpe Arbejdsløshed og Bolignød. Naar de Herrer vil

sige, at det er et af de faa smaa Midler, som fører til Maalet, kan jeg være med til det, men det er kun i en meget ringe Udstrækning, at det kan afhjælpe Arbejdsløshed og Bolignød.

Videre sagde det ærede Medlem, at der gik mange Tusinder og ventede paa at faa Jord. F. Eks. ved en By som Hobro gik der 150 arbejdsløse, og da en stor Gaard dér skulde udstykket, faldt de over Parcellerne i ganske overordentlig Udstrækning. Jeg vil gerne spørge: Tror det ærede Medlem, at disse 150 arbejdsløse ovre ved Hobro alle sammen er vel egnede til at faa et saadant mindre Jordbrug ved Statens Hjælp? Jeg tillader mig at betvivle dette i allerhøjeste Grad, og jeg har den samme Tvivl overfor alle disse mange Tusinder, der gaar og venter paa at faa Jord. Jeg tvivler ikke om, at der er Tusinder, som paa Grund af de høje Raab om den store Værdi, der ligger i at faa Jord ved Statens Hjælp, muligvis i Ny og Næ har tænkt paa at søge at faa Andel i denne Guldstrøm, der skulde komme fra Staten, men, naar det kommer til Stykket, at de skal vejes paa det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens overordentlig fine Vægt, tvivler jeg om, at ret mange af dem vilde undgaa at blive fundet for let. Det viser sig netop ved de forskellige Afgørelser af, hvem der skal i Besiddelse af de forskellige Jordstykker, der er til Udstykning Aar efter Aar, at man netop i fuld Udstrækning har kunnet imødekomme de Krav, der har været fremsat. Jeg har i alt Fald hørt det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtale, at det omtrent kunde gaa lige op, de kvalificerede Ansøgere kunde blive tilfredsstillet. Det er saa nemt at tale om de Tusinder, der staar og venter, naar disse Tusinder, naar man staar overfor dem, bliver til nogle faa, der ikke har faaet Jord, skønt de var kvalificerede dertil.

Med disse Bemærkninger skal jeg gentage vor Villighed til at medvirke til en Lovgivning paa dette Omraade, kun maa man fra anden Side være klar over, at til en almindelig Ekspropriationsret gaar vi ikke.

Niels Frederiksen: Jeg tror, jeg har været saa heldig i min første Tale at give Anledning baade til Modsigelser og Misforstaaelser fra næsten alle Sider. Jeg skal imidlertid undlade at gaa ind paa en længere Imødegaaelse af de Modsigelser, der er fremført baade af den højtærede Landbrugsminister og de ærede Ordførere, og kun prøve paa at sammentrænge mine Bemærkninger til en Afklaring af Mis-